

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ КАК МЕ НАЗНАЧИХА ЧИНОВНИК

chitanka.info

И тъй най-сетне реших да хвана работа. И тръгнах да дирия работа и скоро се убедих, че най-тежката работа е да дириш работа през безработни дни.

За целта аз се снабдявам с 1/4 килограм препоръки и тръгвам.

— Добър ден, господин директоре, и т.н.

Господин директорът прочита препоръчителните редове, мъчи се да се усмихне.

— Знаете ли какво, млади момко?

— Не, съвсем не зная.

И наистина, аз на първо време никак не мога да проумея какво ще каже г-н директорът.

— Тъй... ето какво: направете заявление и утре в 10 ч. донесете ми го. Ще видим да наредим нещичко.

На другия ден аз отивам в пощата, написвам с хубави букви своето заявление и го занасям. Съобщават ми, че след няколко дни ще ми съобщят. Добре. Няколко дни минават. Отивам и ми съобщават, че господин директорът отпътувал за Пловдив. От това нищо няма да излезе, мисля си аз, обаче нека пусна в обръщение другите си образования, зер освен този сорт работа аз мога да върша и друга.

С препоръка в ръка аз се отправям при секретаря на едно от създадените през войната учреждения и като се мъча да се престоря на най-вежлив човек, почуквам на вратата.

— Знаете ли какво?...

— Трябва да направя заявление — бързам да се намеся аз.

— Не това, разбира се, и това ще трябва, обаче аз исках да ви кажа, че работата ни е уморителна, груба, изтощава мозъка и въобще не е за поет работа.

— Аз обаче обичам математическия труд — послъгвам аз.

— Тогава аз ще се помъча да наредя нещо, обаче вярвам, че вие сте съгласни с мене, че е нужно да имате малко търпение.

— Разбира се, разбира се — бързам да се съглася.

И това заявление отива в архивата, след него трето, четвърто и скоро аз пресмятам, че 1/4 от заплатата ми, „която ще получавам“, е отишла вече. Обаче аз не губя кураж.

— Елате утре — говори министърът, — елате утре — казва ми секретарят, — наминете утре — приглася председателят — и това „утре“ няма краища. Разтегливо, разтегливо — като български закон.

Най-сетне аз получавам назначение от три места, вярва ли ви се? Ако обичате, не вярвайте. Един от министрите подписва заповед за моето назначение, секретарят ми съобщава, че от утре мога да заема работата, а един от столичните адвокати ми дава даже 15 лв. в аванс.

Сутринта нов ден — нов вятър. Господин адвокатът заминава за Плевен — майка му се поминала, секретарят ми съобщава, че дали масата, на която щял съм да работя, на поправка, а като влезнах в министерството, узнах, че съм назначен писар втора степен. Нищо, и на това благодарим.

Опитвам. Дават ми един куп „изчисления“ на някакви кубатури. Уви, аз излязох много новак в тази работа. Вместо да взимам пример от един свой колега, аз още предиобед свърших „сложните изчисления“ и 6 дни след това трябваше да рисувам кучета, а на седмия да си подам оставката — само и само защото моята длъжност била наистина „сложни изчисления“ — изчисления на часовете, минутите и секундите, които ме деляха от 6 часа. Да, най-тежката работа е да не работиш нищо.

Колегата ми, 55-66-годишно старче, бе много по-умен от мене. Той работеше систематично и спокойно: сутрин написваше множимото, следобед множителя, на другия ден теглеше черта, а на третия ден извършваше умножението... Когато му съобщих, че напускам, той ме погледна така съжалително, че поиска ми се да го целуна по голата му, но пълна с практическо разбиране на работите глава.

Най-сетне един приятел се зае да ми дири работа. След като нарежда работата ми тъкмо 47 дни, най-сетне ми събщи, че юрисконсултът пожелал да му бъда представен „довечера“. Вечерта трябваше да го намерим в „Сплендид“, където господин юр. консултът всяка вечер излизал на двубой на табла с един столичен търговец и всяка вечер губел играта.

— Когато е зает с игра, не трябва да бъде прекъсван, защото много се нервира — обясняваше приятелят ми, когато към 8 ч. влязохме в „Сплендид“. Юрисконсултът беше на мястото си, отчаяно атакуваше, а отбраняваше се с още по-голяма ожесточеност. Лицето му бе почервеняло, едри капки пот бяха оросили челото му и той тежко-тежко дишаше.

— Неблагоприятно време — измънка приятелят ми.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.